

Prima instanță: Judecătoria Râșcani mun. Chișinău
Judecător: S. Bleșceaga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, L. Popova, A. Minciuna

Dosarul nr. 2ra-460/17

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Levițcaia Liudmila,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Isacov Anton împotriva Liudmilei Levițcaia și Boldescu Ștefan cu privire la încasarea sumei, repararea prejudiciului material și moral,

la cererea reconvențională depusă de Levițcaia Liudmila împotriva lui Isacov Anton, Isacov Natalia, intervenient principal Boldescu Ștefan, cu privire la declararea nulității contractelor de împrumut, încasarea sumei, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Isacov Anton, Levițcaia Liudmila și cererea lui Boldescu Ștefan de alăturare la apelul depus de Levițcaia Liudmila și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2014 și hotărârea suplimentară din 29 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă

La 29 ianuarie 2007, Isacov Anton s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Liudmilei Levițcaia și Boldescu Ștefan cu privire la încasarea sumei, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 16 decembrie 2004, pârâții Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan au primit în numerar un împrumut bănesc în sumă de 4 000 de dolari SUA pe un termen de un an, adică până la 16 decembrie 2005, fapt confirmat prin recipisă executată personal de către Liudmila Levițcaia, semnată de către ultima și Ștefan Boldescu. Indică reclamantul că în termenul indicat în contractul de împrumut banii nu i-au fost restituiți de către pârâți, însă cu acordul său tranzacția nominalizată de împrumut bănesc, în sensul datei restituirii împrumutului, a fost prelungită la 19 martie 2006 până la 16 decembrie 2006 cu notificarea acestui fapt direct pe recipisă din 16 decembrie 2004 de către pârâții Liudmila Levițcaia și Ștefan Boldescu prin semnăturile lor personale și prin înscrisul

sintagmei „prelungim contractul până la 16 decembrie 2006”.

Solicită reclamantul Isacov Anton încasarea de la pârâții Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan în mod solidar împrumutul bănesc în sumă de 4 000 dolari SUA sau echivalentul în lei MD după cursul valutar la momentul executării hotărârii judecătorești și a cheltuielilor de judecată.

La 24 ianuarie 2007, Isacov Roman a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liudmilei Levițcaia și Boldescu Ștefan cu privire la încasarea sumei.

În motivarea cererii reclamantul Isacov Roman a indicat că la 28 februarie 2003, le-a împrumutat pârâților Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan suma de 5 000 dolari SUA pe un termen până la 28 februarie 2004. În caz de întârziere pârâții urmau să achite penalități în mărime de 0,1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere. Ulterior, tranzacția nominalizată a fost prelungită până la 16 decembrie 2006. Pârâții, însă, indică reclamantul, nu își onorează obligațiunile începând cu 27 martie 2005 și până 24 ianuarie 2007, ziua depunerii cererii în instanța de judecată, s-au scurs 668 zile de întârziere a împrumutului bănesc.

Solicită reclamantul Isacov Roman, de a încasa de la pârâți pe ambele contracte de împrumut suma împrumutului de 10 000 dolari SUA și dobânda pe aceste contracte în sumă de 3 535 dolari SUA, iar în total 13 535 dolari SUA.

Prin cererea suplimentară din 13 octombrie 2008, reclamantul Isacov Roman a menționat că la 01 februarie 2008, pârâții i-au rambursat 14 000 dolari SUA, prin care au fost achitate ambele împrumuturi bănești în sumă totală de 10 000 dolari SUA, dobânda de întârziere pe aceste împrumuturi bănești în sumele de 3 310 dolari SUA și 195 dolari SUA corespunzător pentru perioada scursă după ziua expirării termenelor de rambursare din contracte și până în ziua depunerii cererii inițiale (24.01.2007), precum și recuperarea cheltuielilor sale privind achitarea taxei de stat 406 dolari SUA.

Corespunzător solicită încasarea suplimentară în beneficiul său de la pârâți a dobânzii de întârziere după următorul calcul: mărimea dobânzii de întârziere constituie 10 dolari SUA, perioada întârzierii constituie 372 zile, iar suma necesară spre încasare constituie 3 720 dolari SUA. La fel, solicită încasarea de la Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan în mod solidar prejudiciul moral în sumă de 40 000 lei, pricinuite prin faptul nerambursării timp îndelungat a împrumutului bănesc în sumă de 10 000 dolari SUA și a dobânzii de întârziere în sumă de 3 340 dolari SUA și 195 dolari SUA a rambursării împrumutului sau a echivalentului în lei.

La 04 iunie 2008, Levițcaia Liudmila a depus cerere reconvențională împotriva lui Isacov Anton și Isacov Natalia privind încasarea sumei de 14 000 dolari, care au fost achitați în plus din partea ei, câte 186,2 dolari SUA lunar la suma indicată, pe care ea le plătește la bancă din februarie 2008 din vina reclamantului, indicând că reclamantul a dus-o în eroare, impunând-o să plătească 14 000 dolari SUA.

În motivarea cererii reconvenționale Levițcaia Liudmila a indicat că nu are nici o atribuție la contractele din 28 februarie 2003 și 03 martie 2004, iar suma de 10 000 dolari SUA nu a primit-o, Boldescu Ștefan fiind beneficiar. Împreună cu Boldescu Ștefan dînsa a primit numai un împrumut de 4 000 dolari SUA conform recipisei din 16 decembrie 2004. De asemenea, menționează că pe toate contractele de împrumut, inclusiv în baza recipisei din 16 decembrie 2004, împrumutul a fost acordat fără careva procente și suma de 4 000 dolari SUA a fost restituită, deoarece până la 27

iunie 2006 au fost achitați 8 500 dolari SUA.

Ulterior, prin cererea reconvențională din 26 noiembrie 2008, pârâta Levițcaia Liudmila a indicat că a concubinat cu Boldescu Ștefan o anumită perioadă de timp, care este rudă cu Isacov Anton și Isacov Roman. La 26 iunie 2002, a fost semnat contractul de împrumut bănesc dintre Isacov Anton și Boldescu Ștefan conform căruia Boldescu Ștefan a luat cu împrumut suma de 5000 dolari SUA fără calcularea procentelor pe un termen de 1 an de zile. S-a prevăzut că debitorul Boldescu Ștefan dispune de dreptul de a achita suma împrumutată și mai anterior de termenul de scadență, iar creditorul Isacov Anton este obligat să primească suma împrumutată și înainte de termenul de scadență. Ulterior, la 06 decembrie 2002, a fost semnată recipisa dintre Isacov Anton și Boldescu Ștefan, conform căreia Boldescu Ștefan a luat cu împrumut de la Isacov Anton suma de 5000 dolari SUA cu o dobândă de 5 % lunar, adică cu achitarea lunară a dobânzii de 20 dolari SUA pe un termen de 1 an de zile. Astfel, Boldescu Ștefan a luat cu împrumut de unul singur de la Isacov Anton numai suma de 10 000 dolari SUA.

De asemenea, se face referire la faptul că a fost recunoscut de către Isacov Anton în explicația sa anexată la acțiune suplimentară că în baza contractului de împrumut din 26 iunie 2002 a fost semnat alt contract de împrumut la 28 februarie 2003, ce constă în faptul că Boldescu Ștefan a semnat cu Isacov Roman, fiul lui Isacov Anton un contract de împrumut la 28 februarie 2003 autentificat de notarul privat L. Popa la încheierea căruia, reclamanta specifică că nu a participat și nu a luat bani cu împrumut, precum și n-a primit bani nici Boldescu Ștefan. Conform acestui contract Boldescu Ștefan a luat cu împrumut suma de 5000 dolari SUA pe un termen de 1 an fără careva dobândă cu dreptul de a restitui suma atât la scadență cât și până la expirarea termenului de scadență.

Mai indică Levițcaia Liudmila că, la momentul semnării acestui contract de împrumut careva sumă de bani nu a fost transmisă de creditor ei sau lui Boldescu Ștefan, fapt confirmat și de însuși Isacov Anton în explicația sa anexată la acțiunea sa suplimentară și de fapt acest contract reprezintă o convenție fictivă, în opinia ei fiind lovit de nulitate.

Referitor la recipisa de împrumut a banilor din 06 decembrie 2002 încheiată între Isacov Anton și Boldescu Ștefan, menționează că la inițiativa lui Isacov Anton la 03 martie 2004 a fost semnat contractul de împrumut autentificat notarial de notarul privat L. Popa, conform căruia Boldescu Ștefan chipurile a luat cu împrumut de la Isacov Roman, fiul lui Isacov Anton, suma de 5 000 dolari SUA pe un termen de 1 an fără careva dobândă sau procent, însă de facto nu a avut loc nici o transmitere a banilor și nu a primit nici o sumă de bani de la Isacov Roman. În acest contract semnat a fost prevăzut dreptul debitorilor de a restitui suma împrumutată la termenul de scadență cât și până la expirarea acestui termen, iar împrumutătorul obligat de a primi suma de bani menționată. Conform p. 6 a acestui contract Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan ca împrumutați vor fi obligați să achite penalitate de întârziere în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere.

Menționează Levițcaia Liudmila că, la acest contract ea nu are nici o atribuție, a semnat contractul la rugămintea lui Boldescu Ștefan, însă nu a primit de la reclamant careva sumă de bani, precum și nu a primit nici o sumă de bani nici Boldescu Ștefan, iar în biroul notarului ce a autentificat acest contract ea nu a fost și în cartea notarială

de înregistrare a actelor notariale ea nu a semnat, semnătura ei lipsind în această carte. Susține că acest contract de asemenea este un contract fictiv și simulat în privința ei și conform art. 221 Cod Civil și este lovit de nulitate.

Specifică Levițcaia Liudmila în acțiunea reconvențională că, la 16 decembrie 2004, conform recipisei scrise de Levițcaia și Boldescu Ștefan, ei au luat cu împrumut de la Isacov Anton suma de 4000 dolari SUA pe un termen de 1 an fără dobândă sau procente.

În această perioadă Boldescu Ștefan conform contractelor menționate împreună cu Levițcaia Liudmila a achitat lui Isacov Anton anumite sume de bani și anume: pentru perioada de la 28 februarie 2003 și până la 03 martie 2004 câte 100 dolari SUA lunar, pentru perioada 03 martie 2004 și până la 16 decembrie 2004 câte 200 dolari SUA, pentru perioada 16 decembrie 2004 și până la 27 iunie 2006 câte 300 dolari SUA, în total fiind achitată suma de 8500 dolari SUA.

Astfel, Levițcaia Ludmila precizează că, a luat cu împrumut de facto de la Isacov Anton numai suma de 4000 dolari SUA pe care i-a achitat până la adresarea în instanța de judecată, iar Boldescu Ștefan a primit fără ea suma de 10 000 dolari SUA conform contractelor de împrumut din 26 iunie 2002 și din 06 decembrie 2002, și ulterior împreună cu ea doar suma de 4 000 dolari SUA. În afară de aceasta, menționează că reclamantul Isacov Anton a recunoscut că a primit de la ea și Boldescu Ștefan suma de 8500 dolari SUA în perioada menționată prin recipisa cu privire la calculele lor reciproce, cu toate că în acest înscris indică că a primit această sumă ca procente, însă nici un procent în contractele menționate mai sus nu au fost menționate și prevăzute între părți.

Conform calculelor suma generală a restanței lui Boldescu Ștefan față de Isacov Anton conform contractelor de împrumut din 26 iunie 2002 și 06 decembrie 2002 este de 14 000 dolari SUA, iar Levițcaia Liudmila specifică că are atribuție numai la suma de 4 000 dolari SUA primiți conform recipisei din 06 decembrie 2004 împreună cu Boldescu Ștefan.

Solicită Levițcaia Liudmila, de a recunoaște nule contractele de împrumut din 28 februarie 2003 și din 03 martie 2004 cu încasarea de la Isacov Anton și Isacov Roman a sumei de 14 000 dolari SUA.

Potrivit ultimei cereri de concretizare, suplimentar Levițcaia Liudmila a solicitat, de a încasa în mod solidar de la Isacov Roman și Isacov Natalia prejudiciul material cauzat prin achitarea procentelor bancare BC „Moldova Agroindbank” SA, a comisionului bancar unic achitat de aceasta pentru primirea banilor în sumă de 140 dolari SUA și comisionul unic anual pentru creditul acordat pentru perioada 2009-2012 de 245 dolari SUA, venitul ratat sub formă procentelor bancare minime în privința sumei de 14 000 dolari și 4 500 dolari, a dobânzii de întârziere în mărime de 9 %, cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 4000 lei, taxe de stat 1 200 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

La data de 23 noiembrie 2011, Isacov Roman a decedat. În proces în calitate de coreclamantă a fost atrasă Isacov Natalia, fiind succesori legali conform certificatului de moștenitor legal din 28 mai 2012.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2014 (f.d.182-194, Volumul IV):

-S-a admis parțial cererea de chemare în judecată inițială a lui Isacov Anton

împotriva Liudmile Levițcaia și Boldescu Ștefan cu privire la încasarea sumei, repararea prejudiciului material și moral;

-S-a încasat în mod solidar de la Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan în beneficiul lui Isacov Anton suma de 1 800 dolari SUA, în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM a RM la momentul executării hotărârii judecătorești;

-S-a încasat în mod solidar de la Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan în beneficiul lui Isacov Anton suma de 5 422 lei, ce reprezintă cheltuielile de judecată;

-S-a încasat în mod solidar de la Levițcaia Liudmila și Boldescu Ștefan în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 702,54 lei, care nu a fost achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată;

-În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată inițială au fost respinse ca fiind neîntemeiate;

-S-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea reconvențională depusă de Liudmila Levițcaia împotriva lui Isacov Anton, Isacov Natalia, intervenient principal Boldescu Ștefan, cu privire la declararea nulității contractelor de împrumut, încasarea sumei, repararea prejudiciului material și moral.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Isacov Anton și Levițcaia Liudmila au depus apel. Boldescu Ștefan a depus cerere de alăturare la apelul depus de Levițcaia Liudmila.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014, au fost respinse apelurile declarate de Isacov Anton și Levițcaia Liudmila și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2014 (f.d.34-42, Volumul V).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 mai 2015, s-a admis recursul declarat de Levițcaia Liudmila. S-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014, cu restituirea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată (f.d.181-188, Volumul V).

Pentru a decide astfel instanța de recurs a reținut că, contrar normelor de drept, partea descriptivă a deciziei instanței de apel, precum și a hotărârii primei instanțe, nu este în concordanță cu partea introductivă, de motivare și dispozitivul ei. Astfel, în partea descriptivă a hotărârilor instanțele menționează despre existența acțiunii depuse de către Isacov Roman, însă pe parcurs nu se expun nici într-un fel asupra ei, astfel încât hotărârile judecătorești nu conțin concluzia instanțelor referitor la toate cererile. Or, instanțele de judecată sunt obligate să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea sau respingerea fiecărei acțiuni.

Totodată, instanța de recurs a menționat că în sarcina instanței de apel, în conformitate cu art. 373 CPC, revine obligația verificării circumstanțelor și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, și în final să le expună în decizia sa. În speță, însă, instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe, nu s-a expus asupra tuturor cerințelor înaintate pe dosar, mențiunile ei cuprinzând, numai argumente referitor la acțiunea lui Isacov Anton și acțiunea reconvențională a Liudmilei Levițcaia.

În cadrul rejudecării pricinii în instanța de apel, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 (f.d.226-229, Volumul V), s-a ridicat de la examinare în ordine de apel cauza civilă dată și s-a restituit în prima instanță pentru emiterea hotărârii suplimentare.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016, s-a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea de chemare în judecată a succesorului lui Roman Isacov – Isacov Anton împotriva Liudmila Levițcaia și Boldescu Ștefan cu privire la încasarea sumei cu titlu de dobândă de întârziere (f.d.84-93, Volumul VI).

Levițcaia Liudmila a depus apel și împotriva hotărîrii suplimentare a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016. Ulterior, Boldescu Ștefan a suplinit cererea de alăturare la apel.

După rejudecarea pricinii, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, s-au respins apelurile declarate de către Isacov Anton, Levițcaia Liudmila și cererea lui Boldescu Ștefan de alăturare la apelul depus de Levițcaia Liudmila. S-a menținut hotărîrea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2014 și hotărîrea suplimentară din 29 ianuarie 2016 (f.d. 200-211, Volumul VI).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 02 decembrie 2016, Levițcaia Liudmila a declarat recurs, completându-l la 28 decembrie 2016, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, a hotărîrii Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 03 februarie 2014 și a celei suplimentare din 29 ianuarie 2016, emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea lui Isacov Anton și Isacov Roman și admisă acțiunea reconvențională înaintată de Levițcaia Liudmila (f.d. 1-15, f.d. 18-30, Volumul VII).

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că hotărârile date sunt ilegale ca fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural. Instanțele nu au stabilit circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, prin urmare au aplicat legea care nu trebuia aplicată și au interpretat eronat normele de drept material. Totodată, menționează recurenta, instanțele inferioare au dat o apreciere arbitrară și greșită materialului probator anexat la dosar.

Menționează recurenta că, instanțele inferioare, fără a da o apreciere adecvată depozițiilor reclamantilor Isacov Anton și Isacov Roman și fără a analiza pretensele mijloace de probă (contractele de împrumut din 28.02.2003 și din 03.03.2004) în raport cu alte probe administrate la dosar, au motivat nejustificat soluția de respingere a cererii privind declararea nulității acestor contracte de împrumut.

Consideră recurenta că, concluziile expuse în hotărârile contestate sunt în contradicție cu circumstanțele reale ale cauzei, care nu au fost constatate și elucidate de judecată, iar cele invocate de către instanță nu sunt confirmate cu probe veridice și suficiente.

Mai indică recurenta că, deși Boldescu Ștefan a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (cererea din 15.04.2012), examinarea cauzei în prima instanță a avut loc în lipsa acestuia, care nu a fost citat legal despre examinarea cauzei. Prin urmare, judecarea cauzei în lipsa lui Boldescu Ștefan nu asigură respectarea drepturilor participanților la proces.

La data de 24 februarie 2017 Isacov Anton a prezentat referință pe marginea recursului declarat de Levițcaia Liudmila, solicitând respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la

data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 23.09.2016 (f.d. 212 vol. VI), cît și faptul că potrivit cererii de recurs recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 05.10.2016 (f.d. 1 vol. VII), recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Levițcaia Liudmila nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Levițcaia Liudmila ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Levițcaia Liudmila se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță